

Picture this! – 1: Erwan Maheo

29.01 – 26.02.2006

Erwan Maheo presenteert voor *Picture this!* zijn recentste werk 'Episode', een immens gordijn van 13 meter lang bestaande uit twee delen. Het werk geeft een panoramisch overzicht van de belangrijkste werken die hij tot nu toe creëerde. De werken worden voorgesteld als zwevende elementen in de zwarte ruimte van het doek en lijken zo op autonome eilanden. Hoewel het werk van Maheo op het eerste zicht heel gevarieerd lijkt (hij maakt zowel tekeningen, installaties, video's en patchwork), toch is er een grote homogeniteit wanneer we ze van op een afstand bekijken. Het idee van eilanden is belangrijk voor de kunstenaar (hij is zelf afkomstig van Belle-île in Bretagne). Het gordijn wordt een landkaart van zijn oeuvre en alle eilanden samen vormen zijn wereld.

Het zwarte gordijn vult de volledige ruimte. De onderste strook vloeit over in de kleur van de vloer. Zo wordt het gordijn een voortzetting van de ruimte. Anderzijds is het gordijn, in tegenstelling tot een strak opgespannen canvas, moduleerbaar en maakt het een doorgang mogelijk. Het creëert een grens die je kunt overschrijden. Wanneer je erdoor wandelt, onderga je in zekere zin een 'rite de passage': je gaat een andere wereld binnen. Terwijl de voorkant van het gordijn zwart is, heeft Maheo ervoor gekozen de achterkant met een roze stof te bekleden. Het roze symboliseert de baarmoeder of de geboorte. Zo wordt het gordijn de grens tussen de intimiteit van de beslotenheid en het exterieure. Voor de performance op 29 januari laat Erwan Maheo een zwangere vrouw zingen die gekleed is in een blauwe jurk ontworpen door de kunstenaar zelf en die refereert aan de *Madone del Parto* van Piero della Francesca. Dit fresco stelt een zwangere Maria voor, geflankeerd door twee engelen die een gordijn optrekken. Voor de performance schreef Bruno di Rosa de tekst. Door het samenwerken met andere kunstenaars, wil hij verschillende creaties (i.c. het gordijn – de tekst – de zang) even in elkaar laten vloeien, waarna ze achteraf weer hun eigen weg kunnen gaan.

Voor de realisatie van het gordijn werkte Erwan Maheo gedurende drie weken in een textielatelier in India. Tekeningen en foto's van zijn werk werden overgezet in borduurwerk. De grote Indiase textieltraditie met haar specifieke textuur en kleur heeft een grote invloed op het werk. Ook tijdens een eerdere reis naar Brazilië had hij zich laten inspireren door de eigenheid van de Braziliaanse stoffen. In 'Episode' kan de mix van die invloeden teruggevonden worden.

Voor de compositie van 'Episode' liet hij zich inspireren door de panorama's van Paolo Ucello. Deze Italiaanse Renaissance - kunstenaar gebruikte verschillende vluchtpunten voor de opbouw van het perspectief. Door elk tafereel een eigen perspectief te geven, creëerde hij een meer natuurlijk en dynamisch geheel. Centraal in het gordijn van Erwan Maheo staan een aantal figuren met een maquette op het hoofd. De figuren bekijken de ruimte van binnenin - op ooghoogte - en niet van bovenaf zoals gewoonlijk.

1.

2.

3.

De geometrische composities die op een rijtje staan herinneren aan de ‘wandtapijten’ die hij maakte op basis van plattegronden van (imaginaire) tentoonstellingsruimtes. Verspreid over het gordijn werden ook een vijftal abstracte tekeningen geborduurd. Die werken ontstonden door op een onbedachtzame manier met het potlood te tekenen zonder een compositie op voorhand in gedachten te hebben. Eén van die tekeningen werd overigens door Maheo in papier-maché uitgewerkt voor een project in Mexico (zie rode sculptuur met vlammen). Het was daar de bedoeling om ze op het einde van de tentoonstelling te verbranden, hiermee verwijzend naar de Mexicaanse volkscultuur waar éénmaal per jaar Judas-poppen worden gemaakt. Deze bevatten al het slechte en bij verbranding zuiveren ze het volk van alle zonden.

De titels aan de rechterkant herinneren aan projecten, installaties of tentoonstellingen waar Maheo aan (mee)werkte. Een stuk liaan, eveneens prominent aanwezig in ‘Episode’, is een herinnering uit zijn kindertijd die hij later in ceramiek liet bakken. De vader van Erwan Maheo werkte op een schip en voer over heel de wereld. Naast de vele postkaartjes die hij van overal stuurde, bracht hij ooit het stuk liaan mee voor zijn zoon. De getuigenissen van de vele lange reizen prikkelden de verbeelding van Erwan Maheo. Het stuk liaan werd het symbool van herinnering, fantasie en de mentale reizen. In deze context is het stukje liaan ook het symbool voor zijn artistieke zoektocht.

4.

5.

Afbeeldingen:

1. “Biem ti vi”, XXXX, patchwork, XX x XX cm
2. “Fantasme”, XXXX, patchwork, XX x XX cm
3. “Forêt Rouge”, XXXX, patchwork, XX x XX cm
4. “Patchwork Fribourg”, XXXX, patchwork, XX x XX cm
5. “Map of nameless swirls”, XXXX, patchwork, XX x XX cm